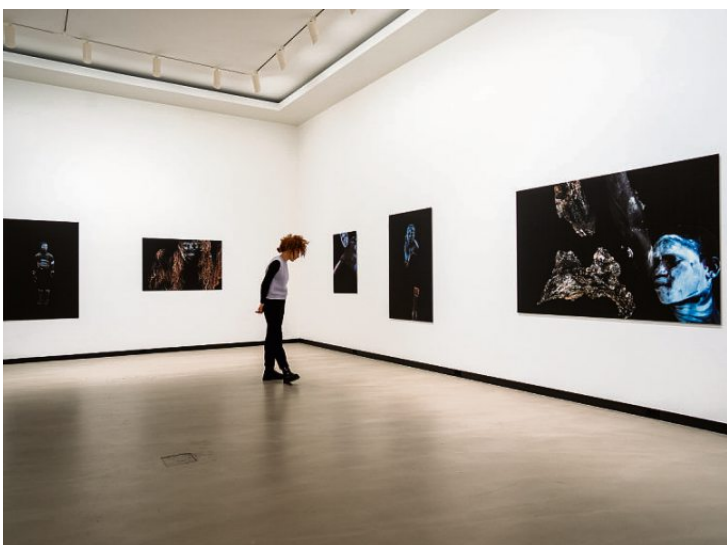


Dette handler mye om det kroppene og følelsene våre sier nei til, forklarer Laura-Ann Morrison.



Det er i Ghana hun primært henter inspirasjon og motiver til verkene sine, selv om også noe springer ut av de trønderske omgivelsene hun befinner seg i.



Det blir ikke bare én debututstilling for Laura-Ann Morrison (31).



# – Folk blir helt satt ut, de skjønner ikke hva det er

*Det blir ikke bare én debututstilling for Laura-Ann Morrison (31), men to.*

## »Trondheim Utstilling

For både Kjøpmannsgata ung kunst, K.U.K., i Trondheim, og Galleri K i Oslo falt helt for verkene av den nyutdannede ghanesisk-danske trønderske kunstneren.

Cathrine Hovdahl Vik, kunstnerisk leder ved K.U.K., har fulgt Morrison siden hun begynte ved Kunstakademiet i Trondheim, KiT, i 2018. Hun mener den nyutdannede kunstneren har det kuratorer og samlere ser etter. Det unike. Og det lille ekstra i formidlingsevnen.

– Bildene hennes er så spekket av sterke historier. Og derfor var det så fint å kunne inkludere henne i Hannah Ryggen-triennalen i fjor der hun fikk vise frem et av sine nye verk. Det var da vi bestemte oss for å tilby henne en soloutstilling.



**Cathrine Hovdahl Vik** samarbeider kun med de beste, nasjonalt og internasjonalt, så dette er et kjempesunt springbrett for Laura. Og vi ønsker å jobbe akkurat sånn, det vil si være et første visningssted for unge, dyktige kunstnere.

Morrison er halvt ghanesisk og halvt dansk, men er født og oppvokst på Lundåsen i Trondheim. De siste elleve årene har hun bodd delvis i Trondheim og delvis i Ghana.

### Fotokunst med maleritrykk

Bildene hun nå stiller ut er rene fotografier som er tatt ute i

Hovdahl Vik synes det er spesielt morsomt at andre gallerier også har lagt merke til den flerkulturelle kunstneren.

– Galleri K samarbeider kun med de beste, nasjonalt og internasjonalt, så dette er et kjempesunt springbrett for Laura. Og vi ønsker å jobbe akkurat sånn, det vil si være et første visningssted for unge, dyktige kunstnere.

Morrison er halvt ghanesisk og halvt dansk, men er født og oppvokst på Lundåsen i Trondheim. De siste elleve årene har hun bodd delvis i Trondheim og delvis i Ghana.

dagslys i løpet av to dager med fotoshoot i Ghana.

– Jeg er fotograf, men har alltid hatt en drøm om å være maler, forteller Morrison, når vi møter henne under monteringen av utstillingen ved K.U.K.

Ved første øyekast kan det se ut som om det ligger et malingslag utenpå fotografiene, og at det er dette som gir en tredimensjonal effekt. Men bildene er kun bearbejdet digitalt, ikke på selve lerretet.

– Det hvite leirpulveret som du ser i ansiktet på personen i dette bildet benyttes i ritualer fra Vest-Afrika. Det skal beskytte mot ånder og onde krefter som trenger gjennom huden. Hele denne serien har beskyttelse som tema, sier kunstneren.

### Personlige historier

Hun søker gjerne mot vonde situasjoner i kunstnerskapet sitt. Dessuten, du må ta et steg tilbake for å betrakte disse



Gjennom fotografi, film, installasjoner og performance arbeider Laura-Ann Morrison med temaer som traumer, empati og ritualer. FOTO: MORTEN ANTONSEN



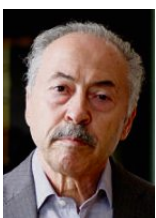
– Kameraet har vært veldig viktig for meg for å uttrykke det som ikke kan sies med ord, sier Laura-Ann Morrison. Hun er utdannet ved Norsk Fotofagskole i Ila, i tillegg til Kunstakademiet i Trondheim, KiT.



– Jeg har bevart motivene i hjertet mitt gjennom alle disse årene. Nå skal endelig serien formidles til publikum, sier Laura-Ann Morrison, her sammen med Per Stian Monsås som åpner utstilling ved K.U.K. samtidig.



– Verket er inspirert av en jernbanebru der du må forsere en hindring, forteller Per Stian Monsås.



Ben Frija

verkene. Du bør ikke komme for tett på figurene i de kullsorte bildene.

– Alle mine verk er basert på personlige historier i forståelse med andres historier. Og det dreier seg ofte om et negativt utgangspunkt der vi møtes og bearbeider minner og følelser. Vi prøver å løfte oss selv videre mot empati og varme. Til et trygt sted, forteller hun.

Ben Frija er daglig leder for Galleri K og ble tipset om Morrison av kunstneren Anne-Karin Furunes. Han ble umiddelbart begeistret for de unorske og personlige uttrykkene.

– Vanligvis er jeg jo veldig skeptisk. Men da jeg så disse bildene opplevde jeg dem som utrolig gripende og dramatiske med den mørke bakgrunnen, men uten at de ble teatraliske. De

lignet ikke på noe vi har sett tidligere, forteller Frija.

Han påpeker at Morrison har en synsvinkel han aldri har sett før.

– Folk blir helt satt ut når de kommer inn her, de skjønner ikke hva det er. De finner ikke ut om det er malerier eller fotografier. Eller om det kanskje er begge deler, sier Hovdahl Vik, og tilføyer at interessen for Morrisons verk er stor allerede før utstillingen åpner.

#### Fotograferte i Ghana

De totalt 13 store verkene som stilles ut er rene fotografier på aluminiumsplate med et spesielt bomullspapir. Og de må behandles med forsiktighet.

– Jeg ville ha høyest mulig kvalitet på papiret, så her er det ingen laminering, glass eller plexi, men de er veldig sensitive. Der- som bildene berøres med fingeravtrykk blir de ødelagt, forteller Morrison.

Motivene til utstillingen fanget hun opp i Ghana allerede for ti år siden, men det er først nå de kommer til uttrykk gjennom fotokunst i store format.

Og selv om det er i Ghana hun i all hovedsak henter inspirasjon og motiver til det hun ønsker å jobbe videre med, har hun ingen planer om å flytte dit og bo der på heltid.

– Jeg må være begge steder, både i Ghana og i Trondheim. Men det er litt rart å kalle seg trønder, sier hun flirende, på klingende trøndersk.

– Mamma tok meg med til Ghana hvert år under hele oppveksten, og det betyr veldig mye for meg å være i kontakt med min kultur. Dessuten har jeg mye familie der. Da jeg var 20 år flyttet jeg dit og bodde der et par år. Jeg jobbet som fotograf for artikler for New York Times Magazine.

– Bildene jeg viser frem nå er på en måte starten på mitt

kunstneriske uttrykk. Og jeg har alltid svart bakgrunn, selv om foto er lys.

#### «To be continued»

I et annet rom ved K.U.K. har kunstneren Per Stian Monsås fått boltre seg med et stort installasjonsverk. Dette er hans første soloutstilling og vises samtidig med Morrisons utstilling.

– Verket er et bilde på myter og legender vi kjenner fra eventyrene, med alle utfordringene som må overvinnes. Det er et forsøk på å få folk til å oppleve noe som er så sanselig at det setter seg fast i kroppen din, og at ditt eget folkeeventyr fortsetter i etterkant, sier Monsås.

– Det er en slags kritikk til sosiale medier. Vi poster en rekke ting digitalt, men det gir oss ingen sanselig eller kroppslig opplevelse.

Verket har tittelen «to be continued», og består av 3300

svarte taustumper er montert tett i tett og inviterer folk til å bevege seg inn i kunsten.

– Disse to utstillingene har et bredt spekter med tanke på tema, men vi har et slags felles språk. Lauras verk må betraktes på avstand, mens her er poenget at publikum skal trenge seg gjennom verket. Men vi har begge rene og stramme uttrykk.

#### – Og sort farge?

– Ja, og det er faktisk litt tilfeldig, men for min del må det være litt fryktinngytende også, selv om det først og fremst er et estetisk valg. Det er ikke mer urovekkende enn det, avslutter Monsås.

**K.U.K., Laura-Ann Morrison, PT 2 og Per Stian Monsås, «To be continued», 03.02.-10.04.**